

8 n Apud nos tamen.] Adde, quod ita fieri debet, ut dicit etiam Bald. in d. l. penultim. C. de ferijs, & de hoc etiam vide Boer. in decif. 259. nu. 8. vbi dicit, quod nec in crimine laef. maieftatis faciendae est executio in diebus in honorem Dei feriatis, exceptuando tamen executiones contra insignes latrones fciendas, quae de iure speciali omni tempore fieri possunt, & feriae dicuntur a feriendis victimis, eo quia erant dies cessati onū ab opere, & ab epulis ferēdis, in talibus enim epulae fiebant: Fab de Montel. in prax. ar. bitr. fol. 478. par. 6. q. 3. vbi latissime de materia feriariū, & quotuplicitatē confiderentur. Baiar. Regulariter autem.] Alios quamplures casus, in quib. differtur executio contra regulam, vide per discursum apud pracl. Carrer. vbi sup. Giach. Regulariter autem.] Cartar. de exec. sent. c. n. n. 411. Ros.

decif. 409. n. 2. Apud nos tamen semper vidi executionē in alium diem non feriatum differri. Et ita seruāt iudices Deum timentes. Vide quae dixi supra, q. 50. versic. Pariter etiam, q. 64. versic. quare an tortura.

Regulariter autem non debet iudices differre executionem

p Sententia capitalis.] Adde per Menoc. de arb. lit. r. od. 498. n. 5. Et vide per eundē etiam li. 4. cent. 4. sup. 334. Giach. q. Quia amicus Dei est.] Adde, quod non tamen ita sunt amici Dei, quin dicantur a lege latrone ulatores, tenenturque absolutionem impetrare, si postmodum ad sacerdotium promoueri volunt, quia licet fortasse actualiter sanguinem non effuderint, potest tamen, secundum eorum intentionem insones non fuerunt; & Quin. Mandos. tract. de signatu. grat. fol. 56. in libr. meo, a tergo: Contrarium tamen sentit Boss. tit. de prin. sub nu. 209. vide in proposito, quae dixi sup. ad q. 87. versic. punctus est, q. 93. versic. si Iudex. Nota tamen, quod Papa potest, imponere poenā mortis statuendo, sed non exequendo, ad Felin. in c. si coll. mibi secunda ad med. extra de maior. & obed. Drogh.

9 Et quid si in actu ipso executionis frangatur laqueus, vel huiusmodi.

Ex Additionibus.

- 1 Mortis poena quomodo possit à condemnato evitari, remiss.
- 2 Confugiens ad sacerdotem portantem Eucharistiam, an, & quando liberetur.
- 3 Et quid si obuiet Cardinali, remiss.
- 4 Et quid si meretrix petat condemnatum in matrimonium.
- 4 Executio differitur quando post sententiam liquet de innocentia rei.
- 5 Sententia post decennium quando retractari possit in criminalibus inconsulto principe.
- 6 Et quid si sit lata vigore statuti quod continuax habeatur pro confessio. Felyn. impugnat, ibidem.
- 7 Absolutio potest retractari inconsulto principe, si reus post absolutionem confiteretur delictum.
- 8 Laqueus si rumpatur, dū quis suspenditur, an reus liberetur.
- 9 Et quid in pra xi. Auctor obseruauerit.
- 10 Sodomitan non liberatur si si angatur laqueus, dum suspend. Luca de Penna error, ibid. Fab. de Monteleo lapsus, ibidem.
- 11 Meretricem scienter in uxorem accipiens, est mulieris conditionis, quam alijs.

immunitas non prodest delinquenti. Et ideo multo minus debet prodesse iam condemnato, ut in d. q. 30. per tot.

Sed pone, quod condemnatus ad mortem aufugiat à manibus satellitum, & amplectatur sacerdotem portantem sacramentum Eucharistiam, nunquid erit liberandus? Respon. Gloss. in c. quasitum, in gloss. vnica, 13. q. 2. dicit quod non: sed contrarium tenent communiter Doctores, ut dicit Gomez. in §. penales, post nu. 50. Instit. de actio. quem refert Vinus in lib. communium opin. in verb. Condemnatus ad mortem. Et ideo tenendum est, quod sit liberandus, perinde ac si ad Eccl. confugisset. Vide quae dixi sup. q. 30. vers. Vlt. quero.

3 Sed quero, Tu scis, quod Ecclesia permittit reos ad mortem condemnatos post confessionis sacramentum sumere sacramentum Eucharistiam, ut dixi infra q. prox. vers. sed quero

ditionibus esset condemnatus, quam condemnandus, sed in quocunque casu arbitror, quod in practica non esset liberatus, sed sententia exequeretur, & de hoc vide etiam Couarruiam variarum resolutionum, capit. 20. num. 6. Baiar.

c Amplectatur sacerdotem.] Cartar. de execut. d. tit. sub nume. 428. in fin. Ros.

Vlt.

numquid

à vterius quero.) Adde de videntum Barb. in tract. de praest. Card. in q. 9. r. p. vbi impugnat hanc consuetud. siue privileg. & quatenus vcrū esset, illud plurib. modis limitat, scil. in crim. falsi laef. maieft. haeres. vel horrendi crim. & ibi etiā dicit, quod tale privilegiū non possit exercere per substit. Idem tenuit Plaz. epit. delict. non bene visus per D. Clar. in c. 34. hic alleg. nu. 2. vbi nauū notabiliter impugnat, & dicitur dīctam consuetud. siue priuileg. subdēs si verē tale privilegiū à Papa emanatum fuisset, & in terris Imperij locum non haberet, de hac materia latē tradit Tiraq. de pen. caus. 55. vbi ostendit honorem hunc delatum olim fuisse virginib. vestalibus. Baiard. e Obuium habet Cardin.) Non est sine auctoritate antiquorū hac reuerentia. Nā teste Plut. in vita Numæ Pōp. sic etiam de vestalib. loquitur, & si casu in quēpiam inciderint cū ad laetum agitur, neca rium non licet. Drogh. f Nunquid erit liberandus.] Cartar. de exec. c. c. fin. sub nu. 428. Ros. g A morte liberare.] Adde idē per Lu. Carrer. in pract. cri. §. hornic. vlt. n. 74. vbi retulit Capol. qui ponit hanc caut. in 2. caut. ut procurer, ut Cardinalis transeat per viam per quam ducitur condemnatus ad supplicium, & obuiam sibi faciat, & apponat in capite condemnati pileum, & erit liber. Mibi tñ magis placet opinio Auctoris nostri, & Carrer etiam ibid. ponit quid de filio Regis, & alios casus, in materia liberationis, quos nō trasplāto, quia etiā alibi plenius tractantur. Ciach. h Quarto etiam.) Adde, & idē tenuit Guilelm. de Bened. in repet. c. Rayn. fol. 108. n. 249. vbi dicit, non esse de iure, et Boer. in dec. f. 217. nu. 20. dicit pluries vidisse hoc seruari in pnela rapta, perente raptorem; sed quod ad hominē condemnatum ad mortem, vidi seruari contrariū: si hoc modo executio sententiæ capitalis

unquid poterit cōdemnatus, sumpto sanctissimo sacramento, dicere se esse liberatum? Resp. quod non. Et ita pluries indicatum fuisse refert igneus in l. 1. in princ. nu. 5. ff. ad Sylle. Hoc enim modo Ecclesia quae est cultrix iustitiæ, fieret auctrix iniustitiæ: quod nullo modo est dicendum. Bene (ut ibi dixi) est differendū supplicium in aliam diē sequentem. 4 Sed quid si condemnatus dicat, quod antequam delictum cōmiseret, fecit votum ingrediendi religionem? Resp. Aliqui tenent, & non modo est suspendendum ab executione, sed etiam q non attenda sententia contra eum lata, est remittendus ad iudicē Ecclesiasticum. Et q super hoc, an scilicet eo tempore tale votū emississet, stādum est eius iuramento. Et hoc ab omnibus receptū esse dicit Plaz. a lib. 1. delict. c. 35. nu. 6. Hanc etiam dicit se cōmunem opi. verbo, Ordo Ecclesiasticus, vbi etiā refert Girard. sing. 51. attestari, q ita seruatur in practica, qui tamen in lib. meo hoc non dicit. Certe apud nos hac cautela parum prodesset: nam praesupposito etiā voto, non credo, q ante impressionem characteris clericalis, vel suspensionem habitus, dici possit a iurisdictione seculari exēptus. Et si hoc admitteretur, omnes fere, qui nō essent coniugati, possent facile poenam mortis euadere: quod esset absurdissimum. Et ideo refert dicit Cassan. super consue. Burg. fol. 51. post nu. 69. quod non credit, quod istud obseruaret. in pract. quem refert Did. pract. 32. post n. 4. versicet. qui. 5 Vterius quero, quid si condemnatus, dum ad supplicium ducitur, obuium habeat Cardinalem, qui pileum suū, siue galerum purpureum in capite ipsius condemnati ponat, nunquid erit liberandus? Respon. Bald. in l. additos, in fi. C. de appel. dicit, q Cardinales ex consuetudine habēt hoc privilegium, ut si obuiam facti sint condemnato, possunt eum a morte liberare. Idem attestatur Io. Sanson super contrariū: in tit. des crimes, Iul. Clar. Sent. Pract. Crim.

impediretur, utiq. omnes condemnati, qui non haberent vxores, euaderēt, & Iacob. de Beluis. in sua pract. crim. in rub. de iniur. nu. 33. dicit condemnatum de iure, non esse tradendum meretrici; & hoc non potest fieri per Iudices de iure, ut dicit Casan. in loco hic allegato, sed per Principē. Idē tenet Neni. in syl. nupt. in verb. est nubendū, sub num. 33. scilicet, quod de iure communi non possit hoc modo liberari, & ad hoc allegat text. in l. commisum. C. de adult. ex consuetudine autem Franciæ, per petitionem liberatur à morte, ut tradit Tiraq. de pen. cas. 56. Item adde, si condemnatus hoc modo esset liberatus, non possēt dicere matrimonium esse nullum, tanquam meū factum, ut per Couarr. in 4. Decretal. 2. part. 2. part. cap. 3. §. 4. num. 17. Et accipiens meretricem scienter in vxore est melioris conditionis, quam alius, quia est certus de qualitate suae vxoris. Baiar. Nunquid debet.) Cartar. de exec. sent. nu. 428. c. fin. Ros. Appa.

QVÆST. XCVIII.

Quae executionem sententiæ capitalis impediunt.

SVMARIA. Ex Claro.

- 1 Ex quibus causis possit executio sententiæ capitalis impedi. Et quid si condemnatus confugiat ad eccles. ibid. Et quid si dum ad supplicium ducitur, transeat per eccles. vel cimiterium, ibid.
- 2 Et quid si amplectatur sacerdotem portantem sacram Eucharistiam.
- 3 Et quid si ipse sumserit sanctiss. Sacramentum.
- 4 Et quid si dicat se prius quam deliquerit, fecisse votum ingrediendi religionem.
- 5 Et quid si dum ducitur ad supplicium, obuium habeat Cardinalem.
- 6 Et quid si meretrix petat illum in matrimonium.
- 7 Et quid si post condemnationem effectū, sit furiosus.
- 8 Et quid si post sententiam latam appareat de ipsius condemnati innocentia.

ADDITIONES, Ad Quæst. xcij.

QVÆST. XCVIII.

a Successive videamus.] Adde, quod t. Cassan. super consuetud. Burgun. folio 185. numero decimo quinto accumulavit viginti quattuor casus, in quibus secundum eum condemnatus potest euitare mortem. Baiar. b Sed pone.] Item adde, quod forsan esset liberandus, si condemnatus fui sset pro delictis, que immunitatem ecclesiæ haberent, sicut autem si pro homicidio deliberato, vel pro assassinio, vel alio simili delicto, propter q in ecclesia non fuisset tutus, aliās hoc absurdum sequeretur, quod melioris con-

Successive videamus an sint et aliqui casus, quibus possit aliqua causa senētis capitalis executio impedi. Et in primis quero, nunquid si condemnatus sorte dum ducitur ad supplicium, confugiat ad Ecclesiam, debeat in pace dimitti. Resp. quod sic, ut dixi sup. q. 50. vers. Scias autem, vbi etiā dixi, quid si condemnatus, dum ad supplicium ducitur, transeat per Ecclesiam, vel cimiterium. Multi tamen sūt casus, in quibus Ecclesiarum

K Appar eat de innocentia rei.] Adde supra q. 94. vers. est etiam ibi, si vilit innocentiam suam demonstrare; Probatur autem innocentia etiam per torturam, quando condemnatus admittitur ad novas defensiones, vt expressè dicitur, sup. q. 4. vers. forma autem, ibi si verò non probat: vide sup. ad q. 4. vers. scilicet. hæc autem omnia, vbi dixi, quia ex impossibili de quo quis imputatur probatur innocentia, sup. q. 52. vers. 1. Dixi ex mente Ciceron. sup. ad q. 94. vers. Hæc autem omnia, & in proposito huius v. ericuli ad finem, videlicet quod Index functus sit officio suo, vide Dec. in l. et si nihil in p. incip. ff. de reg. iur. vbi quod immo Index ex officio succurrere potest. Drogh.

Appar eat de innocentia.] Hic etiã nota, quod bannitus pro homicid. ad mortem, & habitus pro confessio, & conuictio, potest nihilominus se ostendere innocentem, vt habetur per Natram, plenè, qui spinas nonnullas etiã euellit suo conf. 444. Itè, quod differatur ꝑ executionem, vbi post sententiam liquet de innocentia rei, vel vbi iudex videret in iustitiam sententiam, habetur per Ludou. Carrer. in pract. cri. §. homic. vltim. post eiratos, num. 77. & 78. Giach.

Contra eũ lata.] Cartar. tract. de ex. cut. sent. cap. fin. nu. 39. Ross. in Scias tamen.] Cart. tract. de execut. sentent. cap. fin. nu. 39. Ross. in Scias tamen.] Cart. d. c. fi. n. 47. & n. 16. Ross. Scias tamen.] Adde, quod in multis casibus sententia criminalis etiã post decennium retractari potest sine consultatio ne Principis, secundum

Marf. in pract. cri. §. oportunè, hic allegato, nu. 24. & Fel. in capitul. consanguinei, & capit. lator. 7. declar. de re iudic. vbi inter alios casus ponit, quod quando ꝑ quis esset condemnatus vigore statuti, quod contumax habeatur pro confessio, eo casu poterit iudex retractare sententiã inconsulto Principe, & Felyn. sequitur Nat. conf. 444. n. 14. vol. 2. Verum Boss. in tit. de remed. cont. bannit. n. 3. impugnat dictũ Fely. & benè, alias sequeretur, quod omnes sententiã criminales possent retractari à iudicibus sine licentia Principis, cum omnes sint latae vigore d. statuti, quod esset absurdũ, & inconueniens, & valde periculolum. Sed quocunq. sit, ego consulo iudicibus, vt non audeant retractare sententias capitales cõdemnatorias inconsulto Principe, ne aliquid mali eis contingat, & hoc consiliũ etiã dedit Fely. in d. c. consanguinei, & in c. de his, de accus. & Bart. in conf. 107. & ita ego semper obseruauit, licet in omnibus gubernijs mihi commissis magnam habuerim auctoritatẽ, quia semper fui Gubernator in capite, gerendo vices Principis cũ facultate gratiandi, & ita faciendo, nemo errare poterit: in casu vero proposito per Iac. in l. admonendi, ff. de iure iur. quem

refert, Boss. in tit. si aduers. rem iudic. nu. 28. videlicet, ꝑ quod

quando absolutus postea fateretur delictũ comississe, sententiã posset retractari sine aliqua consultatio. Principis, & hoc seruauit, quia retractari sententiã, siue per Auditores meos seruare fecis; cum puniendo, & non curauit consultare Principem. Baiar.

Ultimo quæro.] Adde Luc. de Pen. in l. 1. col. 7. vers. sed pone datus, C. de desert. li. 1. 2. vbi dicit, quod quando est dubium, an id miraculosè euenit, & non interuenerit fraus, & protestatus fuerit de innocentia, quem refert, & sequitur Boe. dec. 217. n. 18. Et in dubio præsumitur miraculosè factũ, vt per Alcã. de præsup. reg. 3. præsumpt. 44. n. 6.

Et cõm mihi euenit casus in ciuit. Afulcan. vbi etiã Gubernator de anno 1568. tempore Pij Papæ V. in quodã bannito nuncupato Finocchio, populus acclamabat illud miraculosè accidisse, & quod idè nõ debebat amplius suspendi. Sed ego parum credens huiusmodi miraculis, statim mandauit M. D. Carol. Viuitio de Narria locum tenenti meo, vt faceret laqueum duplicari, quò duplicato, bannitus remansit suspensus, postmodũ repetij apud Cagn. in l. fauorabiliore ff. de reg. iur. quem tunc non viderã, quod ita factum fuerat per Gubernatores ciuit. Alexandriæ, & ibi dicit etiam Cagn. quod liberatio non ipearet ad Magistratum, nec ad populum, sed tantum ad Principẽ. Tiraq. de pen. cas. 64.

Item adde, quod propter huiusmodi miraculũ, dato, quod condemnati venient liberandi, hoc tamen non procederet in condemnato, propter nefandum vitium sodomia, quia laqueo fracto pluries, vltimo supplicio tradendus esset, donec cum effectu anima ab eius corpore separetur, vt tradit Luc. de Pen. in l. siue ex prætoriano col. 3. C. de exact. lib. 1. 2. quem refert, & sequitur Fab. de Monte in prax. arbitr. par. 3. fol. 201. n. 406. Sed hoc mihi non placet. Nam si fractura laquei est signum innocentia, ita potest esse innocens condemnatus ex hoc crimine, sicut condemnati ex alijs delictis. Baiard.

Laqueus rumpatur.] Cartar tract. de execut. sent. in præfat. nu. 58. & seq. Ross. p. Probato miraculo.] Non debet tamen haberi pro miraculo, alio non sequuto, ex quo aduersatur Conc. Trident. sess. 25. tit. de inuocatione, & veneratione, ibi. Nulla etiam admittenda miracula; vide in addition. ad Dec. in l. fauorabiliores in fin. ff. de regul. iur. Quod dubium est circa probationes vitium Reus sit innocens, vt est, quando quis condemnatur ex vehementibus præsumptionibus, licet contra ius, & iustitiam, vt est in exemplo supra §. 1. vers. (sunt etiam in fin. & q. 29. vers. scias tamen, q. 2. vers. inimicitia, & vers. scias tamen ad finem.) Tunc liberari potest sic euadens; secus aut è quãdo clare

constat condemnatum deliquisse, nec est aliqua dubitatio super probationibus contra reum factis. Non enim aliquando desunt incantationes

constat condemnatum deliquisse, nec est aliqua dubitatio super probationibus contra reum factis. Non enim aliquando desunt incantationes

carnifice pedibus calcatur, cũ expirasse crederetur, cecidit fracto laqueo, & a seipso surrexit incolumis. Et Senatus iussit, vt per dies aliquot su

QVÆST. XCIX. Quæ sit forma exequendi Sententias capitales.

S V M M A R I A. Ex Claro.

- 1. Quæ sit forma exequendi sententia corporalis.
2. Et quid si reus nolit peccata sua confiteri Remissive.
3. Et an capitaliter cõdemnatis dandũ sit sanctissimum Eucharistia sacramentum.
4. Index an possit cogere aliquem, vt carnificis officium exerceat.
5. Expensã iustitia ad quem pertineat.
6. In quo loco fieri debeat executio iustitia.
7. Condemnati ad ignem an sint viui comburendi.
8. Animal irrationale, quod aliquod maleficiũ commisit, an sit per carnificem morti tradendum.
9. Quando aliquis reperitur cõdenatus pluribus pœnis corporalibus, quomodo est faciendã executio.

Ex Additionibus. 1. Index potest dare licentiam, vt condemnatus ad mortem per via occidatur, si dubitetur, quod, dum ducitur ad supplicium

- in itinere auferatur.
2. Condemnatus ad mortem non potest occidi.
3. Vilis persona potest cogi ad faciendum officium carnificis.
4. Salarium carnificis quantum debeat esse.
5. Carceratus, qui poterat condemnari ad opus publicum, potest condemnari ad officium carnificis. Item potest iudex facere gratiam reo mortituro, si vilis dicitũ officium exercere, ibid.
6. Index, qui reum mortis occidit fecit non pro tribunali, nec in loco solito, sed in cõuicio, & delictis, vt meretricula complacere, quã volebat id videre, quomodo sit puniendus.
7. Delinquentes debet publice puniri, nisi de licetia Principis, & ad requisitionem parentum.
8. Ignis pœna quando imponatur remissive.
9. Animal irrationale si delinquat, an teneatur Dominus. Deformatus ab aliquo animali ob deformitatẽ non potest agere contra dominum, ibid. Occidens animal ad defensionem non tenetur de mmo, ibid.
10. Et sic occidit cum muliere, comburitur vna cum ipsa.
11. Sententia condemnatoria ad mortem, non exprimens genus mortis, quomodo sit exequenda.
12. Et quid de sententia condemnante ad plures pœnas.
13. Et quid seruetur in practica.
14. Bannitus ad caput, & furcas quomodo sit puniendus.
15. Furcarum pœna an sit maior amputatione capitis, vel de contra.

ADDITIONES, Ad Quæst. XCIX.

Quæro quæ sit forma. Adde quod cõdenatus ad mortem, si dubitatur, quod auferatur in itinere, datur commissio à superiore priuatis, quod si fieret violentia in itinere, gladio occidatur: & tales occidentes homicidium punibile non committunt, quia videntur occidisse, vt publica persona, Bartol. in l. additos, Cod. de epis. aud. alias sine ꝑ commissione prædicta non posset occidi im punè, secundum Bartol. de Cap. vt ibi refert Baldus, Bart. & Alex. in l. eisdem, §. transugas, ff. de fidei. Assuet. in constitut. terminum vitæ, num. 22. fo. 2. Baiard.

Varo, quæ sit forma exequendi sententias corporales? Respondeo, quod, ex mandato iudicis reus consignatur collateralis, qui præstet tellibus, vt per ministrũ iustitiã illam exequi faciat, & ita seruetur. Si tamen cõdemnatio est capitalis, laudabilis est consuetudo, quod talis sententia intimetur condemnato per virum religiosum, qui accomodat verbis reo mortem, demnariat, illumque hortatur ad patientiam, & penitentiam peccatorum suorum, & sacramenta ecclesiæ suscipienda, & vbi supplicium in alium diem differatur, mittuntur etiam viri religiosi, qui eum confortentur, prout etiam seruari attestatur Paris Put. de synd. f. 208. in verbo, Condemnatio c. 2. nu. 1. Marf. in pract. crim. §. quoniam post nu. 51. Et dicit pract. Tod. c. 150. nu. 3. quod in hac laudabili consuetudine omnes seve conueniunt, quam ipse valde eleganter exornat.

Et quia hæc variè in diuersis locis seruantur, attendenda est consuetudo vniuscusque prouincia.

- 2. Sed quid si reus nolit peccata sua confiteri? Dixi supra q. 96. vers. Sed pone.
3. Sed quæro, nunquid capitaliter cõdemnatis dandũ sit sanctissimã Eucharistia sacramentum? Resp. Ecclesia quidẽ permittit illud eis communicari, vt est tex. in c. quæstio 13. q. 2. Et ita tenent communiter Doct. vt attestatur. Ant. Gomez. c. 15. delictorum, post nu. 6. vers. Itè adde quod potest. Et dicit pract. Tod. in d. t. 150. nu. 4. quod hunc laudabilem morem sequuntur hodie plerũq. Romani imperij ciuitates, alij q. pij deuotiq. magistratus. Sed in plerisq. regionibus hoc nõ seruatur, & in specie in hoc Ducatu, neque è. i. Gallia, vt attestatur Ignent in l. 1. in princ. n. 6. ff. ad Syl. neque in Hispania, ut ait Gomez. in loco præalleg. Sciendũ est tamẽ, q. vbi eis daretur, eo casu propter sacrosissimi Sacramenti reuerentiã non deberent illo die, quo communicant, vltimo supplicio affici, extrema autem vnctio nõ debet dari capitaliter cõdemnatis. Ita dicunt DD. vt attestatur Gomez. Arias super 2. lege Tauri, n. 67. et ita in practica obseruatur.
4. Sed pone, quod in ciuitate nullus sit carnifex, siue minister iustitiã, qui sententiam capitalem exequatur: nunquid poterit iudex propter publicam vtilitatem cogere aliquem hominem liberum, vt sit carnifex, siue executor, etiã quod ipse in nihilo deliquerit? Resp. quod si est vilis persona: ita tenet Bart. in l. si Titius, nu. 5. ff. de pign. act. quæ sequuntur omnes, vt dicit Gaspar. Valaf. in repet. l. Imp. riu. post nu. 17. ff. de iur. isl. omn. iud. & refert Paris Put. de synd. fol. 324. n. 5. quod ita vidit obseruatum Bononia, quod scilicet captus fuit quidã peregrinus, licet videretur persona honesta, vt decapitaret quendam nobilem: quod (secundum eũ) fuit male factũ: nã ad hoc officium nõ debet compelli nisi persona uiles, puta, serui, et similes. Dicit aut ibi Paris, q. quando officiales capiunt aliquẽ seruum, vel medicantem pro faciendã iustitiã, debent ei soluere mercèdem quinque aureo.